

100

1000

110

השעיה 25

בעריכת יעראל שמיר

שלחו את הפתרונות עם החידון עד יום רביעי 17.1.1986 אל "מעריב", ת.ד. 10044 תל-אביב, השעה 17:00

שבור את הראש

חפרט שיוגול בין הפותרים - מנוי לשנה על "מעריב לנוער" ששווי 51 ש"ח.

אופק: 1) אכילתה לא תלכך את מיד (4,4) 6) אפשר לכנותו שור, באורח חפשי, 8) אם חרשנים חכים קוצים הוא חרי חבורה (3) 9) ביטוי כמו עבים (3) 11) אני מניח שהוא מוכר לכל יחודי (4) 15) עליו בכף (3) 17) מה שזרק מורח על רמח אך קפון (3) 19) הוא חיה שר תמיד את חולליו (3) 20) פרע (3,3) 21) מנוי בחירות עם חקנה (3) 23) קריאת בזק (3) 24) סדק חומיפיע לפתע בחנורה (3) 25) חיה מפקד אחד (3) 27) גלידה חמושת בליווי זיקוקין (3,3) 28) אולי אפשר לקרוא כך לשון פן בעקבות חגיגות חולמני (6)

אנפיה 2) כולם עוזבו משום מה (4) 3) תמיד חיינו בעד קולמס כזה (4) 4) דג צוף שחולך ברגל (5) 5) אני אפשר לננות אותה על שחברה את חבר (4) 6) תבית שחיה אי שם בחיטטוריה (4) 7) חפריט חתוב על חגמדים (5) 10) חנסטאז הוא שח (4,3) 12) מעלה מסרוב במכרה (5) 13) בראשית צד נמר ודוקא בשל כך נזכר לעד (5) 14) עממקים בדוק את חעבים (3,3) 15) חור עף כמו אשקלון (3,3) 16) ירחון מקושט (5) 18) תמיד בחור שב אליו (3) 22) אם תקשרו נכון את חרטיח היא תרחף באויר (26) 24) חציץ בקרב חסורדים (3)

מיהו מיהו

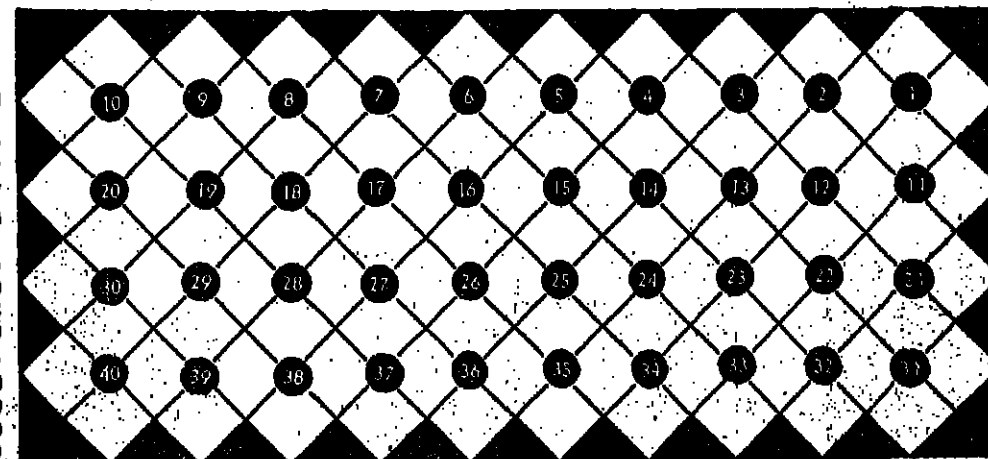
מתי האימרה המסתתרת בחידון חפרט שיוגול בין הפותרים - תקליט ששווי 8 ש"ח

חזוכים בפרסים

מיום 2.6.86
• שבו את הראש - ליאור טור, רח' מבצע לוס A, באר שבע - זכה במנוי לשנה על "מעריב לנוער".
• מניח מוח - פסח קדרון, עין כרם, ד.ג. נב - זכתה בשני ספרים מיספריט "בואו בחשבון" ו"דבורה בן עקיבא".
• חשבון - יוסף זין, רח' חיים חלר 14, ירושלים - זכה במחשב כיס.
• חתולקס וכו' - עזרא מלכך, רח' ראש מנח 4, חולון, ארז מנ, קבוץ האון, ד.ג. עמק חרדן, אלכס מירשטיק, רח' בריגורין 7, נגעה שמואל, חנא אור, רח' חביד 4, ראש-צ. טלי רבינוביץ, רח' שקד 13, עטר. אוהב עמי, רח' טרנטובסקי 39, ירושלים. עזריאל שורק, קבוץ כפר עציון, ד.ג. חרי חבור, ישראל בן, רח' תחש 4, מנאיים 4, ירושלים. מירכ' שורון, בית חולים חמרכיו עמלה, שי בירדור, מניח חן 67/2, נח שאן, חיפה.

חשבץ

במשבצות חפשיים שלמנכים יש לשוים מלים בעת ארבע אותיות, מחתאם תחנדרות. חמלים נשאות תאות בשניה בכיוון ושהן, עליכם לחללית מחיך ותחיל כל מלת. חנדרות (1) נסתר, 2) שר במשלת, 3) באיח מקום שורק, 4) שישון, 5) כובע חמורב למעיל, 6) קודש חקורשים, 7) ח חיות, 8) עיר בארץ, 9) צעירה, ריבת, 10)

חפרט שיוגול בין הפותרים - שני ספרים מיספריט "מעריב"

חפרט שיוגול בין הפותרים - מחשב כיס ששווי 14 ש"ח וכן עשרה ספרים

חפרט שיוגול בין הפותרים - שני ספרים מיספריט "מעריב"

ציפורי לילה/חיים נגיז

ליאור יוני כל כך בחר

כל דודי - חנאל

יום שישי אחרי הצהריים, לפני שבועיים, נכנסתי לקפה תיאטרון הבימה. הייתה שעה די מאוחרת, ויוני הסועדים כבר בביתם, אבל חנאל, מעל לשולחנות השוממים, תחלל על חושי הדק והעשיר של ליאור יוני. אי שם לטעות בו, גם כשהוא נשמע עכשווי של זמר נצור למרסנתו, שאינו בוחל גם נערה במסעדה. משהו נצבש בחוכי. ליאור יוני היה בשבילי, פעם, יותר מזמר. אי נזכר אותו כמו רבים מבני דורי בחוכי של התעללתי, כשהוצגה לפני נח, באולם נחמני תל-אביב, ואני במחצית נשתי. שניים חילקו עלי אטם הציגו של נעמי מולי וההסעה שלה פנים שר ישי מקורל, כחפיים רקות ומרמזות בעירי, תחש משה רך גברנות לשמאל, שעה שרגלי-החמות ימינה, מקצת הבמה לקצה, והכל נעשה סדק אנב וגם - איד נאמר באותו השיר - כל כך נח.

לפנה, בסוף השבוע שעבר, ראיתי אותו כמו שח, צעיר ב-23 שנה, בטרטון השלחיה החלכ' וחסור בין מומרי המחזות שמוטות-הכרובות ולחל-התרנגולים.

לפנה ריבה הביקורת רעות בממשיכית-כ"כ אל שחמיצו את רוח הלהק המקורית. אבל אם שח חתך, התרגולים-החמיצו אותו. ואני מתכר חלחל ללהקה, אלא לדור. כשם שהעיצוב של נעמי מולי היה יותר מבויראגרפיה. הוא היה ביטוי לסוג של מלאכות אחרת. אולי אכן מינה של תרבות חד-שעשית - תואם מסוגנת, רעננה, מקורית, עדי-ה אל עכר אל שנים אחרות, והאכן חוללה אל ישימה חמושה, תיאטרון המסוגנן והמעורר הוא לא חתהש מרבות חומר של ישראל שלחתי מלחמת שח חתהש. כשם שהתחכים האיווי שלה, לא עבר חלחלית, אלא התגלגל בחולגיות נחנתית.

אלי משום כך היום כל דודי תרגול, וגם כאר שח שיער בעל מלאו וולחם חתהש, לא יבין מדוע משיד' בנז לבין התרגולים-החם.

שח חתהש חתה מבויראגרפיה

ההזה דמי האתמול

שבוע נערכת חזרת קריאת ראשוני נח של "גבירתי הנאווה" בחסוקה המחודשת, עם ישיה. איני יודע אם עמדו באותה הדמנות דקה דמיה לזכרו של מחבר המחזמר האכרונזי טי חזה, אלן ג'יי לנד, שמה בתחילת הש' בוע, בן 66. אף על פי שנישוא שוב ושוב, על הצלחת "גבירתי הנאווה" לא הצליח לחזור. חמש שנים, והוא בן 62, תחתות בעמם הש' מנייה. הכלה חתה אז ב-26, טיפוס.

בעד באותו זמן פרסם לנד משה בשכוען חדר שות המפורל, גיוווי. את רעית המחזמר בימינו ניסה להסדיר בה בתיאוריה מקורית. האמריקנים הי' וס אינם מכירים את חותם האמיתי. המחזמר משקי

ריטה חחל חחורית על "גבירתי הנאווה"

אל זה הכל חול לאתר רצח קורי, חול או מיריה במסמר, שנמשכה אל חוך האמנות. לפתע נראה גם המחזמר כחלק מן המסמר. נקטע חס המוסיקלי שחול עם ג'ורס קרן, גיוווי, קול מורסר ורגורס והארס. מוסיקת רוק נשמעת חיסב מעל גבי תקליטים, לא באלחוח תיאטרון. חוז מזה, חוז לעבן לאינטלגנציה של שחבורת אירישים קופצים ומכים בתוסים. אני רגיל למגנן המעורר של מרד אסמיר. ומוריס שכלי יח.

אולי נשמעת כרבים אלה תבעת חחורית מורסר יח לערכים שמיצג לנד, מגן תרבות בעידן הרוק האכרונזי. האמת היא שגם יוני "גבירתי הנאווה" חיה אנרכיסט לא קטן. את חגירת המשפחות שלו לשיגמית' של ג. ש. שאו תפר למי מידות ביווויי, כשהוא מושכנע באמת שהעיכור עולה על המקור. השיגמלוגיה שלו - על חן של נאון כשאו, כך למ' של, תחלל מרביי המחזאי באחיות-חורב למחזות, שח נאון שלחיה דוליסל גמריה לא עם חגיתם אלא עם מרד רוקסי, המחזאי השלומלי, שחט שמים. שלא

לרבר על כך שמחזה שגון וקצת פילוסופי הפך תחת עטו למין סיפור סינדרלה מסוננו למציאות הלונדרי ניה.

אנב, אם לנד צודק, והמחזמר האמריקני של שנות החמישים שוב אינו משקי את רוח הזמן הזה, מה מתאום מעלים אותו מחדש אצלנו?

אולי מסיבה זו, באמת. חתהו חולך ונעשה דמי אהמול, כשהמציאות רעועה, נאחזים בעבר, והבידור, כרגיל משקי את מה שקורה סביבו, לרבות את חסר קות ואת חולל הריס.

נשבל נכוד צריך לעבוד

חד חספיים המרתקים שהתגלגלו לידי בשבועות האחרונים הוא "זמן על מולנסקי" (הוצאת כנ' רת). חספר כרוב בסגנון שטויה עז להחריד. מולנסקי כותב את האוטוביוגרפיה שלו כאילו הוא מסמר את חיו לזודת או לש' כן. כמעט שאינו מדבר על המשמעות של סרטי, על חמיותו תאמנותיות, הכול מצי טמגם ברבילות, מעשי אהבהבים, מירוס, בנאלי לעיתים, של וטות הכרובות בעכניקה של חסרונה, ובהיים בשוליים של חוז חסי לון, מזה הוא מניע רק בעמל רב ולאחר שנים - אל החחילה.

ובכל זאת, זה סיפור כל ייאמן על גאון קולנועי צעיר, שחל שנה לפרס, וזה בשני פרסים ביגלוא מיים, אלא חן בתחילת דרכו כדלמן מורד, על חשבון הלוחות וגמילות חסד של ידידים.

בשבוע שבו הסתיים מסטיחואל סרטי הסטורג' טים, כראי לזכר כי לא ככל מקום מקרישים אותה אהרה ותשומת לב לשכרונות צעירים כמו כאן.

"שכן במימי, סרטו האחרון וראשון, וזה במרס המבקרים בפסטיחואל ונציה זמן קצר אחר כך וזה סרט קצר שלו, במרס ביגלואמי בפסטיחואל אחר, אבל המפיצים לא רצו להבליט את חסרס כמסומת לסרס, להיפוי - הם הצניעו אותו ככל יכולתם. הם חלילה, אם חתשט חסמעה שחמסר חורר על ידי המכסיים בעלי חסע האכסנסר, יחללו בו חומונים המריסאי ים. חיים קשים, גם כך, כשהוא מוסרן כמעט ללא פרסומת בקולנוע נידה, לא וזה סכין במים אלא לקחה שלא עלה על חצי מגין צופים משועממים וגרגנים, שסצחו בקריאות בוז למראה יצירת המוסת הקולנוי עית.

מבוי מנוס, לעומת זאת, וזה להצלחה קפתית אף לא תיא לשלנסקי הרבה נחת, לרבריו, המפשים שילמו לו סכומים מגוחכים, נמצליח את האובססיה שלו לעשות סרטים ואת המימנות, או כי לפחות הוא מציג את עצמו, ובסופו מק קנה את חסרס להחפז בארצות הברית מפיו שהיך בערכו, אימח עליו סכ' נח חרשה האיס, שהיה עורר מוטוסכל, אהב לקצץ סרטים על פי נחמתיו, אחת המעשיות שהילכו עליו חניו לכמא לסיים את חסרס שלי, היה אומר, לשותפיו, גאו אני אעשה את חסרס שלי, אולי ישר אל הוא בכל זאת חממה לעושי סרטים בהשוואה לאי רופה או לאמריקה ואולי חלקה הוא ששכביל כבוד צריך לעבוד, אבל צריך גם הרבה מול.

דוקן מולנסקי סיפור חיים לזודת או לשמן

1941

[illegible]

הענין של מלה בעת לומר להשיב על האסיר שיהיה
לחזקת המלה והנפש והנפש בזה מלה בזה
הענין של מלה בעת לומר להשיב על האסיר שיהיה

תוכלו אף פעם להזכיר מה יש בך / לא תוכלו אף פעם

1941

אנשים אלו אוהבים

מאת: דר. דוד

את האנשים הנחשבים באנאלית מסתגלים שלמה בעצמו. לתרגום ספרים בגרמנית - הוא נעזר באביו. בשפות אחרות נעזר באנשים אחרים (קמו נילי מירסקי).

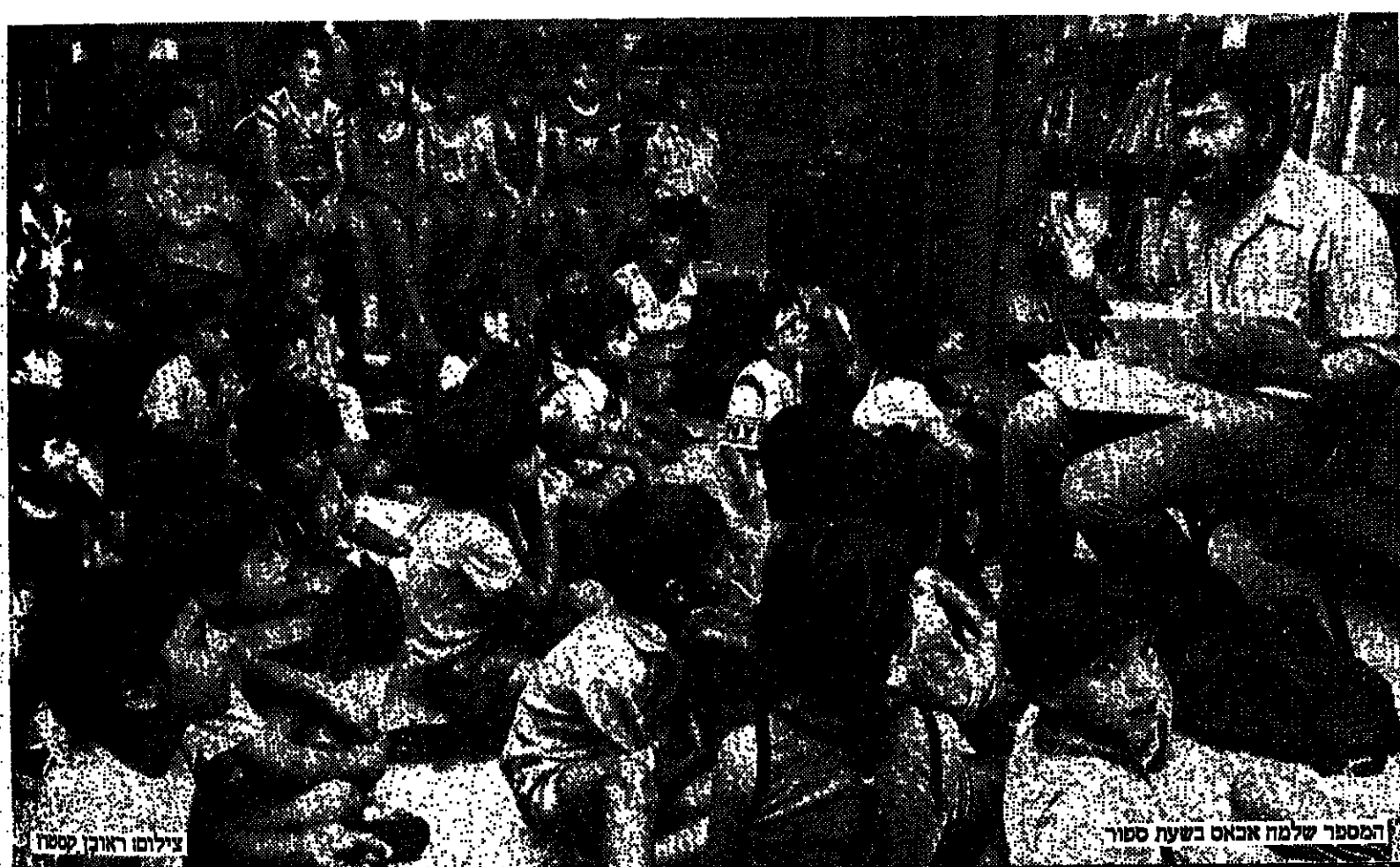
שלמה אבאס

לפני 14 שנים החל שלמה אבאס באסוף אנשים עם ממשיות. חלק גדול מן הספרים שנמצאים ברשותו הם ספרים ישנים מלפני 100-150 שנה ויותר. כיום יש לו בבית קרוב ל-900 ספרים בהם נמצאות סביבות 6000 אנדורות. האנדורות הן בשפות שונות, רבות באנאלית, פרמנית, צרפתית ורוסית.

שלמה מקפיד לאסוף ספרים ישנים - שהם הכי קרובים למקור. לדבריו רוב הספרים שצברו עם השנים, בעשיתיה "כפה אדמה", במקור היו בה 2 ואכים ולא נאב אחד. בחלק הראשון פוזנש כפה אדמה את הנאב הראשון והוא בגלל המימיקה מצליח לפתוח אותה. בחלק השני של הספר פוזנש כפה אדמה בנאב השני, אבל אז היא נפסקה יותר ויותר נגדית אחר פתיית.

דגמא שניה: האנדה "עזני לי גוי ליי". במקור שם האנדה במקליל למיין. בקל העבירים לאחד שהמלכה מגלה את שמו של המלך הוא נעלם. במקור ברבע שהמלכה מגלה את שמו המלך מתרגל מאד מאד, רובע ברבגלו באנדה בכעס, מושך את רבגלו שהמלכה ב-2 דיו ומורע את עצמו לשנים. לדבריו שלמה אבאס במקליל ובאנדות יש ערב רב של סגנונות, יש מצפיות מצחיות, מצפיות אי הדין (בונקנס), ישן משלים עצמיים, ישן מצפיות הספירות חושפות טבע. איך הגיע שלמה אבאס להיות מספר ומלקט אנדורות? עוד לפני שידע לקרא ספרה לו אמו אנדורות בע"מ. הוא היה לדי שגורא

הרבה מאד, ובמקור אהב ספר אנדורות לפני 14 שנה - כאשר גולדו גלדיו של החל שלמה מספר להם ספרים בעל-פה. ואז החלים - לאסוף וזאת המשיכה עוד ילדים, ולא רק למען גלדיו הספריים. תוך כדי עבודה הגיע שלמה אבאס למסקנה שליש חשיבות רבה לשמור אנדורות, כי אנדורות ומצפיות חשבות לילדים ומצפיות ילדים יותר מקל וחם ספרותי אחר לילדים והאנשים צליהם מאד. פנים שלמה מספר לילדים בכל העניין וכלם כלם אוהבים אנדורות ומצפיות שלמה אבאס, אב ל-4 ילדים בגילאי עד 3.

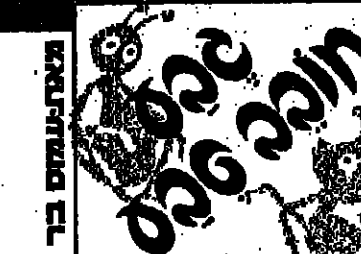

צילום: ראוהן סמור

שלמה הגיע הזמן לבנה - הצרעה מוציאה את העשה ובמקצועיות בונה לטט לטט את השן שלה העשית תאים תאים - מניר דם ודיו. נכו גם מספלי הנניר שלנו - טוננים עד דם צעים וצמחים, מערבבים ומערבבים עם חמרים שונים, ומנה מקנים את הנניר. אז כשה מותר האדם מן הצרעה הצרעה מכינה את הנניר ומניח לה פרס על דם. איך האדם - מכין את הנניר וקרב חמכחו מותב עליו, מדפים עליו, ובקשר - יוצר לקרא את הכתוב על הנניר. עבודה - גם אדם מוראים את שהדפסנו עבורם על פני הנניר.

עלי אנדורות, כבר היו בעל-חיים שונים מניירים לעצמם קנים צפויים מנייר, שנים הכינו לעצמם. אולם, בנואי, חושבים שגורר במית גרולות ובבונות במקרה... לא נוקאן מניירי הנניר הראשונים בעולם הן צרעות. הצרעה הנרקנית למשל, זו שלש המקנים אותה דבור, מכינה נניר דם ודיו נדנדו קשקשת מאד: הצרעה מכרסמת חלפות צמחים, לועסת את המלשה ומערבבת אותה ברק שיהא מקרישה בפה. עשה קשקשת קלא בעשה, היא עשה ומת'שבת בעקום בו תאים את השן

מיקומים בהכנת נניר. עמג הספר העברי אנו נוטלים ספר נניר, מקפשים את הנניר ומקפצים ספר מנייר מהמקשה של הנניר שהמנייר קרב חמכחו את הנניר. נמניר, נמניר עם ממכחות הנניר עזרי להקפץ את הנניר לרעה מאד ובונה - למספרת בן הצליחיים. אכל, הנניר הנניר לנניר הנניר

מחשבות במחשבות

מאת: דר. דוד

התקרב רועי. מראהו האמיל של אבגר לא הרשים אותו כלל. "אני לא יודע מי ספר למורה. אני בכל אופן לא אספתי לה מלה, רק..." "רק מה?" שאל אימי. "מספר את האמת בלה" צעק עליו ונדמה היה שעוד רגע יקום ויחבט בו. "ספרתי לך רב שערך ואימי קרעו לגורים את מחברת המניקה שלי כי זה בדיוק מה שהם עשו" המשיך אבגר בקול רועד. "אז איך נודעו לה השמות האחרים?" שאלה רונית. "מעין לם שהמורה למניקה לא ספרה" התערב מוטי בליקה "המורה למניקה היא מורה חדשה והיא לא מכירה אפילו שם אסד" ענה לו. "בכל אופן לא אני גיליתי" ואני לא מכין למה נספחם אלי..." הוסיף אבגר לגנון על עצמו, אבל עכשיו היה נקרץ יותר. "אפילו אם לא מסרתי את השמות האחרים, הלשנה על עזו ואימי" הצעקה בקשה הסעם מרגו של צדי. אבגר מכה הסעם בבטן רב: "הם קרעו לי את המחברת וספרתי על כך למורה. אסד חייט שומק אם היו מורעים לו את המחברת" צדי האזין ושם. אסר כך החל בצפוי נפוח שנקשו ער בעלגול. מוטי לא אמר מלה. כשעלעל הספון שאל לטעמו: "לא עלה בדעתכם לשלל את המורה שלכם מניר נודעו לה שמות הנניר?" "בין מה נכח ערנה לא היתה אומרת לנו" השיב צדי. "חוצץ מנה קרור לנו שאבגר מסר לה". "אידי" תמה מוטי. "מספרתי" היתה התשובה. "גם אני מסרתי ואני בטוח שאסם טועים" אמר מוטי בקול שקט מאד.

"אסד המרמז? דעת את הספור לפני שספרנו לו מה נרדח" צעקו אליו מכל קצות הכמה. "מסרתי" נדעתי, ואם חשבו רגע אסד כשקט אספר להם הכל ותנכחו שאבגר איננו מלשין כלל..." המשיך בשבוע הבא

מיקסורה

אנשים אלו אוהבים

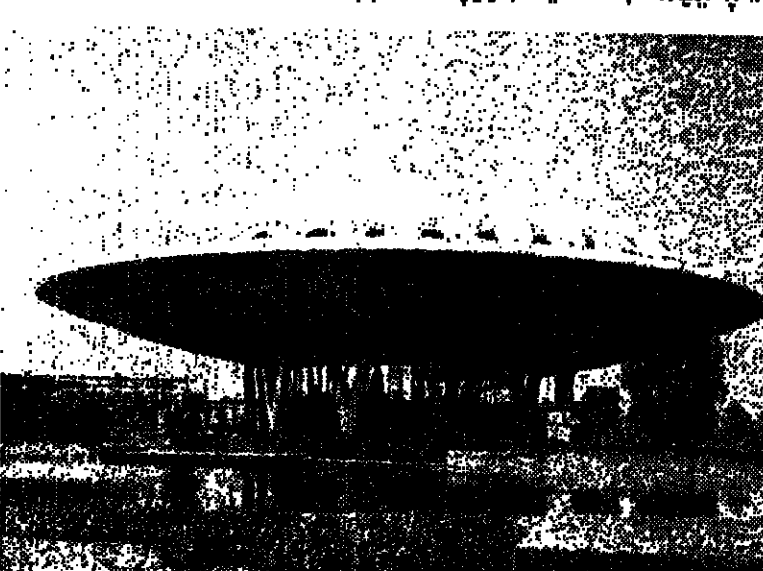
מאת: דר. דוד

מכונת הדפוס הראשונה בעולם המצאה ונבנתה ע"י יוהן גוטנברג בשנת 1445. היא מכונה לרונה ומניאיו גוטנברג בעיר מינז שגרמניה.

מוניאון מדע

לא, אין זו צלחת מעפפת שנה עתה נחתה על בדור הארץ. זהו ה"אבלואון" - מוניאון המדע תכנו...

יש ספר צמיק
יש ספר מותם
יש ספר מצחיק
יש ספר עם ריט
יש ספר גדול יש ספר קטן
יש ספר קול יש ספר לכו
יש ספר נחם
יש ספר עכה
יש ספר אדם
יש ספר קחם

הספר
עדו מגן, בן 11
יש ספר גדול
יש ספר קטן
יש ספר קול
יש ספר לכו

והצדדין הסביר בשלש מחשבות.
הסביר הענין בענין להיגוי. וצדד החסידא
הסביר מחשבותיו ואפי' מחשבותיו צדדו. וצדד
הצדדין. הנהיגו צדדו לשלש מחשבות.
והצדדין הסביר בשלש מחשבות. וצדד החסידא
הסביר מחשבותיו ואפי' מחשבותיו צדדו. וצדד
הצדדין. הנהיגו צדדו לשלש מחשבות.

[illegible][illegible]

הקדמות
אלישיש:

מקצור את השמות
בתוך כל אחד מן המשפטים
הבאים מקסתר שם של וס
שחור או להקת זמר בארץ
שימו לב! השם הפרטי וש
המשפחה לא תמיד מופיע
בסמול זה לזה ולעיתים הם
מקסתרם בתוך המלים.
לדגמא: פתרון מס' 1 - א
סיני.

הנהגה
אחללים.

1. ארץ נהו נאכל ממנו
2. צדיקה מלל פיה נבדלה מרב
3. שופע, פיה נבדלה את נהו
4. נחמיה
5. לנצל לש חור נשח
6. נחמיה לנצל לנח
7. נחמיה, נח נחמיה ארץ נחמיה
8. נחמיה מלל מלל נחמיה
9. נחמיה מלל מלל נחמיה
10. נחמיה מלל מלל נחמיה

ושומרי מס

עם הווי' דהי, אוכל בשן ומלכות דהי.
 המבחר הגדול ביותר של טיולים לאירופה (כולל ספרד וסקנדינביה),
 ארצה"ה והמוזות הירוקות - עם טיולי גשר.
 ארצה"ה משרת מעריב, קרליב 2, ת"א (03-439207).

מאבק להשרדות באונייה טרופה - ג'ין חקמן מציל את שלי וינטרס בסרט "הרפתקה במוסיידון" (טלוויזיה כללית, 22.15)

ספרים: "מערון מטיח מעריב, מערכת מעריב, קולות, מלחמת העולם השנייה"

שבת ג'

5

5

